

میلاد با سعادت مولود کعبه مولی الموحدين، امير المؤمنين
امام علی (ع) محضر الزمان و عاشقان حضرت تبریک و تسنیت باد

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۱۰۰ | ۱۲ دی ۱۴۰۴

آنچه در این شماره می خوانیم:

گزیده ای از بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت ولادت حضرت امیر المؤمنین امام علی (ع) و خاطره ای از

معظم له در خصوص روز پدر..... ۳

یادداشت مدیر مسئول: پدر در افق فضیلت؛ مطالعه ای تطبیقی در اسلام و مسیحیت با تأکید بر الگوی علوی؛ به

مناسبت میلاد حضرت امیر (ع) و روز پدر..... ۵

پیام تبریک جناب آقای دکتر پزشکیان رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران خطاب به پاپ لئون چهاردهم رهبر

کاتولیک های جهان به مناسبت ولادت حضرت عیسی مسیح (ع) و آغاز سال نو میلادی..... ۱۲

دیدار جناب آقای دکتر پزشکیان ریاست محترم جمهور با خانواده شهید مسیحی

به مناسبت ولادت حضرت عیسی مسیح (ع)..... ۱۳

تحلیل شخصیت حضرت زینب (س) با نگاه بر خطبه های کوفه و شام؛

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه..... ۱۴

یلدا و کریسمس؛ همنشینی انقلاب زمستانی، زبان زایش و سیاست نمادهای خورشیدی از ایران باستان تا روم متأخر؛

مهدی رحمانی: پژوهشگر..... ۱۶

حدیث هفته..... ۲۱

واتیکان در هفته ای که گذشت..... ۲۲

پیام سفیر

کلیک کنید

حورار

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال دوم شماره ۱۰۰ جمعه ۱۲ دیماه ۱۴۰۴

02 January 2025

صاحب امتیاز: سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, 57 cap: 00198

تلفن: 0039068552494

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

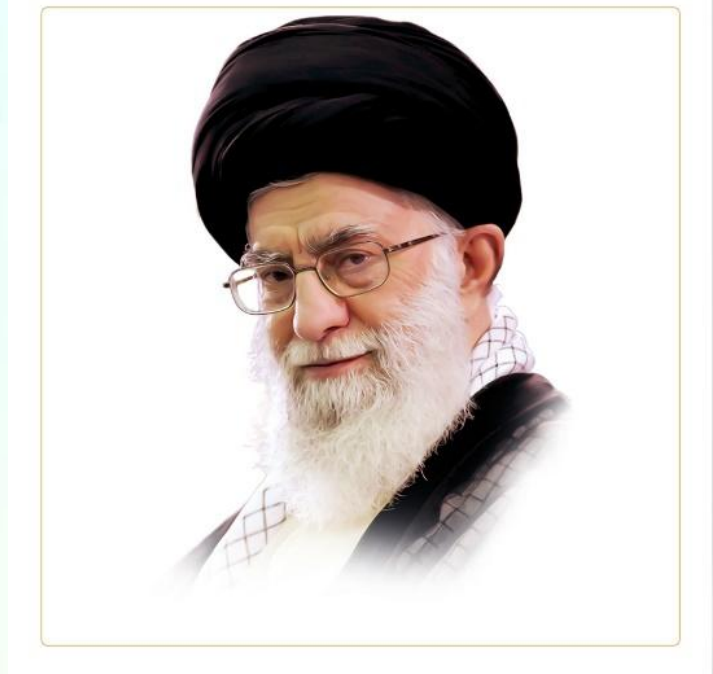
شبکه ایکس: Irantotheholyysee@Iraninvatican

گزیده ای از بیانات مقام معظم رهبری

به مناسبت ولادت حضرت امیرالمؤمنین امام علی (ع)

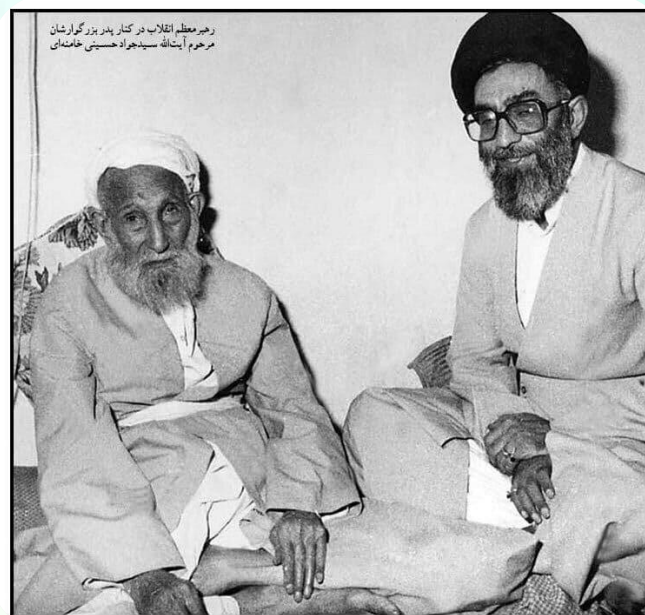
و خاطره ای از معظم له در خصوص روز پدر

انسان در اقیانوس، طوفان، موج، آب و موجودات شگفت آور را میبیند؛ اما اعماق اقیانوس را فقط آن کسی میتواند درک کند که خود توانسته باشد به آن اعماق برسد. اعماق شخصیت اقیانوس گونه‌ای امیرالمؤمنین را جز کسانی که خودشان مثل او مرتبط با منبع غیب بودند و مستفیض از افاضه‌ی الهی بودند، کسی نتوانسته است درک کند و نمیتواند درک کند. آنچه ما میبینیم ظواهر امر است؛ نشانه‌هاست. این را هم همه‌ی ما نمیتوانیم ببینیم؛ این حکمت‌های عمیقی که در نهج البلاغه است، در کلمات قصار امیرالمؤمنین هست، همه‌ی ما نمیتوانیم درک کنیم؛ فرزندگان بزرگ و صاحبان عقل و علم ژرف هستند که اینها را درک میکنند. ما که نگاه میکنیم، آنچه از امیرالمؤمنین میبینیم، اینهاست: شجاعت او، عبادت او، جوانمردی او، پایبندی او به امر و نهی الهی، جهاد او، ایثار و از خود گذشتگی او، زمان‌شناسی او، انسان‌شناسی او، رحم و مروت و رقت قلب او نسبت به ضعفا، بیباکی او در مقابل گردن‌کشان و سرکشان و مستبدان، اصرار و پافشاری او بر عدالت بین مردم، دشمنی او با ظلم و جور.. اینها ظواهر این اقیانوس ژرف و عمیق است. حالا ببینید همین ظواهر چقدر پیچیده و شگفت‌آور و زیباست! انسان چه کسی را میتواند پیدا کند که این همه صفات ممتاز در او جمع باشد؟! امیرالمؤمنین اینجوری است. این هم حرفی نیست که شیعیان این را بگویند. اینها چیزهایی است که جزو مسلّمات تاریخ است و دشمن امیرالمؤمنین هم به آنها اقرار کرده است.

بسم الله الرحمن الرحيم

امیرالمؤمنین (علیه‌الصلاة والسلام) متعلق به همه‌ی انسانیت است؛ نه فقط متعلق به شیعیان و نه حتی متعلق به مسلمانان. همه‌ی انسانیت در برابر عظمت‌ها و زیبایی‌های علی بن ابی طالب (علیه‌السلام) خاضع و خاشعند؛ مگر آنهایی که شناسند و ندیده باشند. لذا شما میبینید مداحان امیرالمؤمنین فقط مسلمانان نیستند؛ مسیحی هم ستایش امیرالمؤمنین را میکند. فقط شیعیان نیستند؛ جامعه‌ی اهل سنت هم در همه‌ی اقطار دنیای اسلام از امیرالمؤمنین به زبان دیگری و با شیفتگی بیشتری نسبت به سایر بزرگان صدر اسلام یاد میکند. چرا؟ علت چیست؟ علت، عظمت این شخصیت است؛ عظمتی که در طول عمر آن بزرگوار و تا چند قرن بعد از شهادت آن بزرگوار، کسانی سعی کرده‌اند آن را بپوشانند؛ و نشد. درخشش خورشید را نمیشود پوشاند؛ خورشید است، میتابد، گرما و نور میدهد. مگر میشود انکارش کرد؟! این خصوصیتی که در امیرالمؤمنین شناخته شد، این عظمتی که در علی بن ابی طالب دیده شد، این عظمت چیست؟ کجاست؟ ابعاد آن چگونه است؟ این دیگر از آن بحث‌هایی است که هیچ بشر غیر معصومی نمیتواند ادعا کند که آن را شناخته است؛ چون ابعاد عمیق و ناشناخته‌ای دارد و مثل یک اقیانوس است.

خاطره ای از رهبر معظم انقلاب به مناسبت میلاد حضرت امیر (ع) و روز پدر / موقعیت کنونی من حاصل دعای پدرم است

بسم الله الرحمن الرحيم

در خجسته سالروز میلاد مولای متقیان حضرت علی (ع) سیره رهبر معظم انقلاب به عنوان الگوی مناسب جوانان در برخورد با والدین می تواند سرمشق خوبی برای آنان باشد. در این مجال خاطره ای از معظم له بازگو می شود که تاثیر رضایت والدین را در زندگی افراد به خوبی نشان می دهد. احترام به پدر و مادر آقا نسبت به پدر و مادر بسیار سفارش می کردند. گاهی پیش می آمد در مواقعی که فرصت داشتند و محافظان در خدمت ایشان جمع بودند، بین دو نماز، مطالب اخلاقی مختلفی را می فرمودند.

ایشان یک بار، ضمن توصیه به احترام و رفتار نیک با پدر و مادر، خاطره ای را بیان کردند و اشاره فرمودند که، شاید این موقعیتی که برای من پیش آمده، حاصل آن دعایی باشد که پدرم در حق من کرده است.

زمانی بود که پدر ایشان ناراحتی شدید چشمی داشتند و آن موقع، آقا ساکن قم بودند.

پدرشان را برای معالجه به دکتر برده و آخرش نتیجه این شده بود که باید یک نفر همیشه از او مراقبت کند و برای مطالعه و کارهای روزمره پدرشان، باید یک نفر به او کمک کند. ایشان می فرمودند: "من یک احساس سرگردانی شدید داشتم و دوراه برایم ممکن بود؛ یکی، ادامه سکونت در قم، که بسیار علاقه داشتم در قم بمانم و به تحصیل ادامه دهم و دوم، رها کردن قم و رفتن به مشهد و مراقبت از پدرم. مدت ها سرگردان بودم و نمی توانستم تصمیم بگیرم." تا اینکه یک روز، به یکی از بزرگان برخورد می کنند و او جویای حالشان می شود

ایشان ماجرا را بیان می کنند و آن آقا در جواب می گوید: "شما این راه را انتخاب کن، برو مشهد و در خدمت پدر باش؛ چه بسا آن چیزی که شما در قم دنبال هستی، خدا در مشهد به شما عطا کند" و آقا می فرمایند: "حرف آن آقا من را از سرگردانی درآورد و تصمیم گرفتم در خدمت پدرم باشم و محل سکونت من را به مشهد منتقل کردم. به هر حال، خدمت به پدر و مادر، در همین دنیا اثر وضعی دارد؛ یعنی در همین دنیا پاداش یا کیفر آن را می بینید. شاید این موقعیتی که برای من پیش آمده، حاصل آن دعایی باشد که پدرم در حق من کرده است.

یادداشت مدیر مسئول

پدر در افق فضیلت

مطالعه ای تطبیقی در اسلام و مسیحیت با تأکید بر الگوی علوی

به مناسبت میلاد حضرت امیر (ع) و روز پدر

در سنت شیعی، نام گذاری روز میلاد حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام به عنوان روز پدر، حامل پیامی فراتر از یک مناسبت تقویمی است. این نام گذاری بیانگر آن است که پدری اصل، در نگاه دینی، باید در پیوند با فضیلت، عدالت، حکمت و معنویت فهم شود. بررسی تطبیقی این مفهوم در اسلام و مسیحیت نشان می دهد که هر دو سنت، علی رغم تفاوت های الهیاتی، در تفسیر جامع نقش پدر هم داستان اند.

نهاد خانواده در ادیان الهی نه تنها یک ساختار اجتماعی، بلکه کانونی معنابخش برای شکل گیری شخصیت انسانی و انتقال ارزش های قدسی است. در این میان، پدر جایگاهی محوری دارد؛ جایگاهی که در دو ساحت به هم پیوسته مادی و معنوی تعریف می شود. در جهان معاصر، به ویژه در پرتو تحولات مدرنیته، نقش پدر گاه به سطح کارکردی صرفاً اقتصادی تقلیل یافته یا در واکنشی افراطی، از مسئولیت های عینی تهی شده است. از این رو، بازخوانی مفهوم پدر در چارچوب ادیان الهی، به ویژه اسلام و مسیحیت، ضرورتی معرفتی و تمدنی می یابد.

از منظر اسلام، جایگاه مادی پدر در درجه نخست در قالب یک تکلیف الهی و مسئولیت حقوقی تعریف می‌شود. قرآن کریم، با واگذاری مسئولیت تأمین معیشت خانواده به پدر، این وظیفه را بخشی از نظام عدالت خانوادگی می‌داند (نساء: ۳۴).

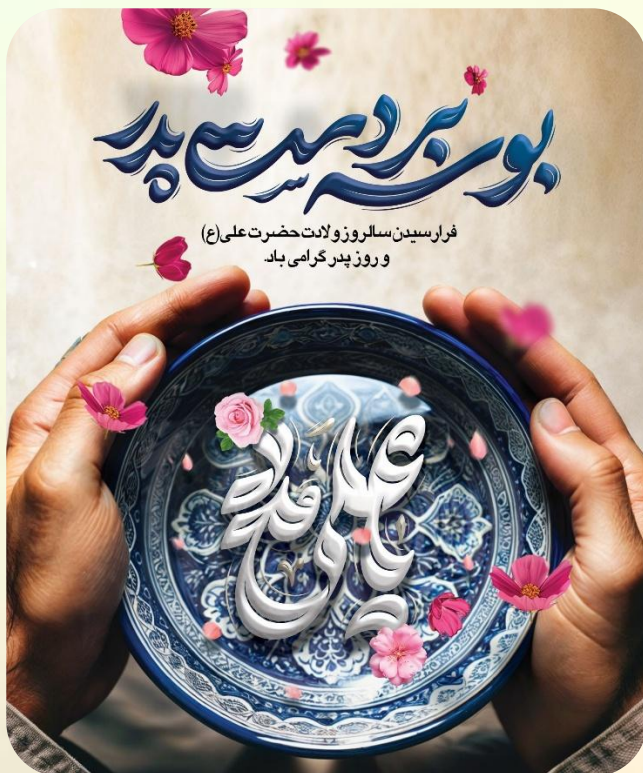
با این حال، تفسیرهای معتبر قرآنی تأکید دارند که این مسئولیت به هیچ وجه به معنای برتری ذاتی یا سلطه مردانه نیست، بلکه نوعی تعهد سنگین اخلاقی در برابر خداوند و خانواده است (طباطبایی، ۱۳۷۴). بدین ترتیب، کار اقتصادی پدر در اسلام، نه فعالیتی خنثی و دنیوی، بلکه کنشی ارزشمند با بُعد قدسی تلقی می‌شود.

روایات اسلامی، تلاش پدر برای تأمین خانواده را در ردیف جهاد در راه خدا قرار می‌دهند و این امر نشان‌دهنده پیوند عمیق میان اقتصاد خانواده و معنویت دینی است (حر عاملی، ۱۴۰۹ق). با این حال، اسلام به صراحت هرگونه سوءاستفاده از قدرت اقتصادی، سخت‌گیری افراطی یا تحمیل فقر غیرضروری را نفی می‌کند. از این منظر، پدر نه مالک خانواده، بلکه امانت‌دار منابع مادی آن است و باید این امانت را در چارچوب عدالت، اعتدال و کرامت انسانی مدیریت کند.

در مسیحیت نیز پدر وظیفه تأمین نیازهای مادی خانواده را بر عهده دارد، اما صورت‌بندی این مسئولیت تفاوت‌هایی بنیادین با چارچوب اسلامی دارد.

در عهد جدید، بی‌توجهی به نیازهای خانواده نشانه ضعف ایمان معرفی شده است (۱ Timothy ۵:۸)، اما این مسئولیت نه در قالب حکم حقوقی، بلکه در افق اخلاق محبت و خدمت تفسیر می‌شود. پدر مسیحی باید منابع مادی را در خدمت آرامش، محبت و رشد اخلاقی خانواده به کار گیرد، نه به عنوان ابزار سلطه یا تعریف هویت خویش. (Brown, ۱۹۹۳)

از منظر تطبیقی، می‌توان گفت که اسلام، جایگاه مادی پدر را بیشتر در چارچوب «تکلیف الهی ناظر به عدالت» و مسیحیت در قالب «تعهد اخلاقی مبتنی بر محبت» صورت‌بندی می‌کند. با این حال، هر دو سنت در یک اصل مشترک‌اند: ثروت و تأمین اقتصادی، ارزش ذاتی ندارند، بلکه تنها در صورتی معنا دارند که در خدمت کرامت انسانی و رشد معنوی خانواده قرار گیرند.

با وجود اهمیت بُعد مادی، آنچه در هر دو دین نقش بنیادی تری ایفا می کند، جایگاه معنوی پدر است. در اسلام، پدر نقشی محوری در تربیت ایمانی، اخلاقی و عقلانی فرزندان دارد. قرآن کریم، پدران را در مقام معلمان حکمت عملی به تصویر می کشد؛ از گفت و گوی حضرت ابراهیم (ع) با فرزندش گرفته تا نصایح لقمان حکیم که در آن ها توحید، اخلاق اجتماعی و مسئولیت فردی به صورت یکپارچه عرضه می شوند (لقمان: ۱۳-۱۹).

پدر در این سنت، واجد نوعی ولایت تربیتی است؛ ولایتی که نه بر پایه اجبار، بلکه بر اساس هدایت آگاهانه و الگو بودن شکل می گیرد. این معنا در شخصیت و سیره حضرت علی علیه السلام به صورت برجسته ای تجلی یافته است. نامه ۳۱ نهج البلاغه، تصویری عمیق از پدری ارائه می دهد که تجربه زیسته، عقلانیت و معنویت را در فرآیند تربیت تلفیق می کند. در این متن، پدر پیش از آن که فرمان دهد، می فهماند و پیش از آن که مطالبه کند، خود عامل است (نهج البلاغه، نامه ۳۱). از این رو، الگوی علوی، پدر را واسطه ای میان ایمان و زندگی عملی معرفی می کند.

در مسیحیت، جایگاه معنوی پدر در پیوندی وثیق با الهیات پدرانه قرار دارد. خداوند در متون مسیحی به عنوان «پدر آسمانی» معرفی می شود و پدر زمینی باید بازتابی از محبت، رحمت و هدایت الهی در درون خانواده باشد (Matthew ۶:۹). این پیوند، نقش پدر را از سطح یک مرجع اقتدار اجتماعی فراتر می برد و به آن معنایی نمادین و قدسی می بخشد.

عهد جدید، پدران را به تربیت فرزندان در فضای محبت و پرهیز از خشونت فرا می خواند و تأکید می کند که اقتدار پدرانه تنها زمانی مشروع است که در خدمت رشد ایمانی و اخلاقی فرزندان باشد. (Ephesians ۶:۴)

تحلیل تطبیقی نشان می دهد که اگرچه اسلام بر بُعد هدایتی و عقلانی پدر و مسیحیت بر بُعد رابطه ای و محبت محور تأکید بیشتری دارد، اما هر دو سنت در یک نقطه بنیادین به هم می رسند: پدر، واسطه انتقال امر قدسی به زیست روزمره است. او باید بتواند میان نیازهای مادی زندگی و افق معنوی آن پیوند برقرار کند.

در نهایت، می توان گفت که در اسلام و مسیحیت، جایگاه مادی و معنوی پدر نه دو نقش جداگانه، بلکه دو ساحت درهم تنیده اند. تأمین اقتصادی بدون هدایت اخلاقی، خانواده را به نهادی صرفاً مصرفی تقلیل می دهد و معنویت بدون مسئولیت مادی، به نوعی آرمان گرایی غیرکارآمد می انجامد. پدر دینی، شخصیتی است که این دو ساحت را در وجود خود جمع می کند و بدین سان، خانواده را به فضایی برای رشد انسان کامل بدل می سازد. در این افق، نام گذاری میلاد حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام به عنوان روز پدر، نه تنها یک انتخاب فرهنگی، بلکه بیانی نمادین از فهم دینی راجع به مسئولیت جامع پدر است؛ فهمی که می تواند در گفت و گوی بین ادیانی، الهام بخش بازتعریف نقش پدر در جهان معاصر باشد.

نقش تعلیمی و تربیتی پدر در خانواده با تأکید بر متون مقدس

اسلام و مسیحیت

در ادیان الهی، تربیت فرزندان نه امری حاشیه‌ای، بلکه بخشی از رسالت دینی خانواده تلقی می‌شود و پدر، در این میان، نقشی محوری و غیرقابل جایگزین دارد. متون مقدس اسلام و مسیحیت به روشنی نشان می‌دهند که پدر تنها مسئول تأمین مادی یا حفظ نظم خانوادگی نیست، بلکه یکی از اصلی‌ترین کنشگران در انتقال ایمان، اخلاق و خرد عملی به نسل بعدی به شمار می‌آید. این نقش تعلیمی، هم شامل آموزش آگاهانه و زبانی است و هم ناظر به تأثیر تربیتی رفتار و منش پدر در زندگی روزمره.

قرآن کریم در موارد متعدد، پدر را در مقام معلم و مربی ایمان معرفی می‌کند. گفت‌وگوی حضرت ابراهیم (ع) با فرزندش اسماعیل (ع) نمونه‌ای برجسته از تربیت دینی مبتنی بر گفت‌وگو، احترام به اراده فرزند و مشارکت دادن او در تصمیم اخلاقی است؛ جایی که پدر، فرمان الهی را در قالب گفت‌وگویی تربیتی مطرح می‌کند (قرآن کریم، صافات: ۱۰۲). این آیه نشان می‌دهد که حتی در موقعیت‌های دشوار، تربیت دینی بر پایه اقتناع و همراهی شکل می‌گیرد، نه تحمیل.

نمونه دیگر، نصایح لقمان حکیم به فرزندش است که یکی از منسجم‌ترین الگوهای تربیت دینی در قرآن به شمار می‌آید. در این مجموعه آیات، پدر به صورت مرحله‌به‌مرحله، آموزش توحید (لقمان: ۱۳)، آگاهی از حضور دائمی خداوند (لقمان: ۱۶)، التزام به عبادت (لقمان: ۱۷)، اخلاق اجتماعی و فروتنی (لقمان: ۱۸-۱۹) را مطرح می‌کند. این ساختار نشان می‌دهد که تربیت از منظر قرآن، فرآیندی عقلانی، تدریجی و مبتنی بر گفت‌وگو است و پدر نقش هدایت‌گر اصلی این فرآیند را بر عهده دارد.

علاوه بر این، قرآن کریم به مسئولیت پدر در حفاظت اخلاقی و ایمانی خانواده تصریح می‌کند؛ چنان‌که مؤمنان را فرا می‌خواند که خود و خانواده خویش را از سقوط اخلاقی حفظ کنند (قرآن کریم، تحریم: ۶). در تفاسیر اسلامی، این آیه به عنوان یکی از مستندات اصلی مسئولیت تربیتی پدر تفسیر شده است (طباطبایی، ۱۳۷۴). بدین سان، نقش تعلیمی پدر در اسلام، صرفاً توصیه‌ای اخلاقی نیست، بلکه بخشی از تکلیف دینی او محسوب می‌شود. در سنت مسیحی نیز نقش تعلیمی و تربیتی پدر جایگاهی بنیادین دارد و به طور مستقیم با الهیات کتاب مقدس پیوند خورده است. در عهد عتیق، پدران بنی اسرائیل مأمور می‌شوند که شریعت الهی را به فرزندان خود بیاموزند و آن را در زندگی روزمره خانواده جاری سازند (تورات، تثنیه ۶: ۶-۷). این تأکید نشان می‌دهد که آموزش دینی، مسئولیتی خانوادگی است و پدر نقشی محوری در انتقال سنت ایمانی دارد.

در عهد جدید، این نقش در قالبی رابطه‌محور و محبت‌آمیز بازتعریف می‌شود. پولس رسول پدران را فرا می‌خواند که فرزندان خود را «در تعلیم و انضباط خداوند» پرورش دهند و از هرگونه رفتار تحقیرآمیز یا خشونت‌آمیز پرهیز کنند (انجیل، افسسیان ۶:۴). همچنین در انجیل کولسیان، هشدار داده می‌شود که سخت‌گیری افراطی پدران می‌تواند به دل‌سردی و فرسایش روحی فرزندان بینجامد (انجیل، کولسیان ۳:۲۱). این آیات نشان می‌دهد که تربیت مسیحی، بیش از آن‌که مبتنی بر اقتدار باشد، بر رابطه سالم و محبت‌محور استوار است.

از منظر مسیحی، پدر با رفتار خود باید تصویری ملموس از «پدر آسمانی» برای فرزندان ترسیم کند؛ پدری که بخشنده، صبور و هدایت‌گر است (انجیل متی ۷:۹-۱۱). بدین‌سان، آموزش دینی در مسیحیت، نه صرفاً انتقال آموزه‌ها، بلکه شکل‌دهی به تجربه زیسته ایمان از طریق الگو بودن پدر است (براون، ۱۹۹۳).

بررسی تطبیقی این متون نشان می‌دهد که اسلام و مسیحیت، علی‌رغم تفاوت‌های زبانی و الهیاتی، در یک اصل بنیادین اشتراک دارند: پدر، معلم نخستین و مربی محوری خانواده است. در هر دو سنت، تربیت دینی بدون حضور فعال، آگاهانه و اخلاق‌مدار پدر ناقص تلقی می‌شود. پدر با آموزش مستقیم، گفت‌وگو، الگو بودن و ایجاد فضای اخلاقی در خانه، زمینه رشد ایمانی و انسانی فرزندان را فراهم می‌سازد.

در نهایت، می‌توان گفت که نقش تعلیمی و تربیتی پدر، نقطه تلاقی جایگاه مادی و معنوی اوست. پدر از یک سو با مدیریت زندگی روزمره و از سوی دیگر با هدایت اخلاقی و ایمانی، فرزندان را برای زیست مسئولانه در جهان آماده می‌کند. این نقش، در الگوی علوی و در سنت مسیحی، همچنان واجد ظرفیت الهام‌بخشی برای خانواده معاصر و گفت‌وگوی تطبیقی ادیان است.

بدین ترتیب این یادداشت با رویکردی تطبیقی کوشید جایگاه پدر را در دو سنت دینی اسلام و مسیحیت، نه صرفاً به‌عنوان یک نقش زیستی یا اجتماعی، بلکه به‌مثابه مفهومی الهیاتی، اخلاقی و تمدنی بررسی کند. تحلیل متون مقدس، تفاسیر دینی و الگوهای شخصیتی برجسته نشان داد که پدر در هر دو دین، واجد نقشی چندبعدی است که در پیوندی ناگسستنی میان مسئولیت‌های مادی و کارکردهای معنوی تعریف می‌شود. این پیوند، کلید فهم دینی خانواده و بازاندیشی در بحران معاصر نهاد پدری است.

در سنت اسلامی، جایگاه مادی پدر در قالب یک تکلیف الهی و مسئولیت حقوقی-اخلاقی صورت‌بندی می‌شود. قرآن کریم با سپردن مسئولیت تأمین معیشت خانواده به پدر، این وظیفه را بخشی از نظم عادلانه خانواده معرفی می‌کند (قرآن کریم، نساء: ۳۴).

با این حال، تفاسیر معتبر اسلامی تصریح دارند که این مسئولیت هرگز به معنای برتری ذاتی یا سلطه اقتدارگرایانه نیست، بلکه نوعی امانت الهی و تعهد سنگین در برابر خداوند و اعضای خانواده است (طباطبایی، ۱۳۷۴). از این منظر، تلاش اقتصادی پدر واجد معنای قدسی می‌شود و از سطح کنش صرفاً دنیوی فراتر می‌رود؛ چنان‌که در متون روایی، کار برای تأمین خانواده هم‌سنگ عبادت و جهاد معرفی شده است (حر عاملی، ۱۴۰۹ق).

در مقابل، در سنت مسیحی نیز مسئولیت مادی پدر مورد تأکید قرار می‌گیرد، اما صورت‌بندی آن بیشتر اخلاقی و رابطه‌محور است تا حقوقی. عهد جدید، بی‌توجهی به نیازهای خانواده را نشانه ضعف ایمان می‌داند (انجیل، اول تیموتائوس ۵:۸)، اما هم‌زمان هشدار می‌دهد که ثروت و قدرت اقتصادی نباید به محور هویت پدرانه تبدیل شوند. در این چارچوب، تأمین مادی تنها زمانی ارزشمند است که در خدمت محبت، آرامش و رشد اخلاقی خانواده قرار گیرد (براون، ۱۹۹۳).

مقایسه این دو سنت نشان می‌دهد که اگرچه اسلام از منطق «تکلیف الهی ناظر به عدالت» و مسیحیت از منطق «تعهد اخلاقی مبتنی بر محبت» به مسئله تأمین مادی می‌نگرند، اما هر دو در یک اصل بنیادین مشترک‌اند: بُعد مادی پدر هدف نهایی نیست، بلکه ابزار تحقق کرامت انسانی و زمینه‌ساز رشد معنوی خانواده است.

در سطحی عمیق‌تر، جایگاه معنوی پدر در هر دو دین نقش هویت‌بخش‌تری ایفا می‌کند. در اسلام، پدر نخستین مربی ایمان، اخلاق و عقل عملی است. قرآن کریم پدران را در مقام انتقال‌دهندگان حکمت عملی معرفی می‌کند؛ چنان‌که در نصایح لقمان، توحید، اخلاق اجتماعی و مسئولیت فردی در پیوندی یکپارچه عرضه می‌شوند (قرآن کریم، لقمان: ۱۳-۱۹). در این چارچوب، پدر واجد نوعی ولایت تربیتی است که نه بر اجبار، بلکه بر هدایت آگاهانه و الگو بودن استوار است.

این معنا در الگوی حضرت امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام به‌صورت برجسته‌ای متجلی می‌شود. همانگونه که پیش از این بیان شد، نامه ۳۱ نهج‌البلاغه تصویری عمیق از پدری ارائه می‌دهد که عقلانیت، تجربه زیسته و معنویت را در فرآیند تربیت تلفیق می‌کند و فرزند را به فهم مستقل، مسئولیت‌پذیری و تقوای درونی فرا می‌خواند. از این منظر، پدر در اسلام واسطه‌ای میان شریعت و زندگی روزمره و میان ایمان نظری و اخلاق عملی است.

در مسیحیت، جایگاه معنوی پدر به‌طور مستقیم با الهیات پدرانه پیوند خورده است. در این سنت، اقتدار پدرانه تنها زمانی مشروع تلقی می‌شود که در قالب محبت، صبر و پرهیز از خشونت اعمال گردد؛ زیرا خشونت و تحقیر، مانع رشد ایمانی فرزندان دانسته شده است (انجیل، افسسیان ۶:۴).

تحلیل تطبیقی نشان می‌دهد که اگرچه اسلام بر بُعد هدایتی و عقلانی پدر و مسیحیت بر بُعد رابطه‌ای و محبت‌محور تأکید بیشتری دارد، اما هر دو سنت پدر را واسطه انتقال امر قدسی به زیست روزمره می‌دانند. پدر شخصیتی است که باید بتواند میان ضرورت‌های عینی زندگی و افق معنایی آن پیوند برقرار کند و بدین‌سان، خانواده را به فضایی برای رشد انسان بدل سازد. بر پایه این یافته‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که در اسلام و مسیحیت، جایگاه مادی و معنوی پدر دو نقش جداگانه و مستقل نیستند، بلکه دو ساحت درهم‌تنیده از یک مسئولیت واحد به شمار می‌آیند. تأمین اقتصادی بدون هدایت اخلاقی، خانواده را به نهادی صرفاً کارکردی و مصرفی تقلیل می‌دهد و معنویت بدون مسئولیت مادی، به نوعی آرمان‌گرایی غیرکارآمد می‌انجامد.

پدر دینی، شخصیتی است که این دو ساحت را در وجود خود جمع می‌کند.

در این افق، نام‌گذاری میلاد حضرت امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام به‌عنوان روز پدر، معنایی فراتر از یک سنت فرهنگی می‌یابد. این نام‌گذاری را می‌توان بیانی نمادین از فهم دینی پدری به‌مثابه مسئولیتی جامع، اخلاقی و معنوی دانست؛ فهمی که نه‌تنها درون سنت اسلامی، بلکه در گفت‌وگوی تطبیقی با مسیحیت نیز واجد ظرفیت الهام‌بخشی است.

بازخوانی این الگو می‌تواند به بازتعریف نقش پدر در جهان معاصر و تقویت نهاد خانواده در چارچوب معنویت‌محور یاری رساند.

پیام تبریک جناب آقای دکتر پزشکیان ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران خطاب به پاپ لئون چهاردهم رهبر کاتولیک های جهان به مناسبت ولادت حضرت عیسی مسیح (ع) و آغاز سال نو میلادی

«بسم الله الرحمن الرحيم»

لذا با اقدامات موثر دولت مردان و اندیشمندان غیروابسته به
مداخله گران عرصه نفوذ و ثروت، می توان مسیری جدید در
جهت تحقق صلح، امنیت و آزادی برای تمامی ملت های
ستمیدیده و مظلوم یافت. از خداوند متعال سلامتی و موفقیت
آن جناب، سعادت پیروان حضرت مسیح (ع) و برقراری صلح و
آرامش در سراسر جهان را مسئلت دارم.

مسعود پزشکیان - رئیس جمهوری اسلامی ایران»

عالی جناب پاپ لئوی چهاردهم

رهبر محترم کاتولیک های جهان

فرارسیدن میلاد فرخنده حضرت عیسی بن مریم و آغاز سال نو
میلادی ۲۰۲۶ را به جناب عالی صمیمانه تبریک می گویم.

میلاد حضرت عیسی مسیح (ع)، یادآور خصایص معنوی
ایشان از جمله آزادی، ظلم ستیزی و مهرورزی است که در قرآن
کریم نیز مورد ستایش قرار گرفته است. امیدوارم با تاسی به
فرامین الهی و آموزه های گرانسنگ، انبیاء شاهد تحقق عدالت،
صلح و آزادی در سراسر گیتی باشیم. در عصر حاضر که جنایات
ابرقدرت ها به واسطه قدرت نامحدودشان، جامعه جهانی را به
سوی جنگ و تباهی سوق می دهد، حل مسائل بشری، نیازمند
خرد جمعی، نگاهی نو، تفکر و تأمل است.

دیدار جناب آقای دکتر پزشکیان ریاست محترم جمهور با خانواده شهید مسیحی به مناسبت ولادت حضرت عیسی مسیح (ع)

این شهید گرانقدر و نقش بی بدیل همه اقوام و ادیان الهی در دفاع از استقلال، عزت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، حضور و فداکاری شهدای مسیحی در دفاع مقدس را جلوه‌ای روشن از وحدت ملی و همدلی عمیق ملت ایران دانست.

رئیس جمهور در شامگاه ولادت حضرت عیسی مسیح (ع) به دیدار خانواده شهید مسیحی رازمیک خاچاطوریان رفت. در شامگاه ولادت حضرت عیسی مسیح (ع)، مسعود پزشکیان با حضور در منزل خانواده شهید والامقام رازمیک خاچاطوریان، از شهدای سرافراز جامعه مسیحیان ایران، با این خانواده دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار صمیمانه که با هدف تجلیل از مقام شامخ شهدا و تکریم صبر، ایثار و استقامت خانواده‌های معظم آنان و همچنین تبریک ولادت حضرت عیسی (ع) و سال نو میلادی صورت گرفت، رئیس جمهور با گرمی داشت یاد و خاطره

تحلیل شخصیت حضرت زینب (س) با نگاه بر خطبه‌های کوفه و شام

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

حضرت زینب کبری (س) از برجسته‌ترین شخصیت‌های تاریخ اسلام و تشیع است. ایشان که در پنجم جمادی الاول سال پنجم یا ششم هجری در مدینه به دنیا آمد، الگویی والا از عقل، علم، صبر و شجاعت بود. لقب‌هایی همچون عقيله بنی‌هاشم و عالمه غیر معلمه نشان از عمق دانش و بینش ایشان دارد. رحلت ایشان در پانزدهم رجب سال ۶۲ هجری، پس از تحمل مصائب کربلا، نقطه‌ای تلخ در تاریخ تشیع است؛ لحظه‌ای که نقش محوری ایشان در حفظ و گسترش پیام عاشورا را به روشنی به یاد می‌آورد. این تحلیل، با تمرکز بر خطبه‌های تاریخی حضرت زینب در کوفه و شام، جنبه‌هایی ژرف از شخصیت ایشان را بررسی می‌کند؛ خطبه‌هایی که در شرایط دشوار اسارت و پس از شهادت امام حسین (ع) ایراد شدند و نه تنها نمونه‌ای از فصاحت و بلاغت، بلکه تجلی ایمان، استقامت سیاسی و نقش پیام‌رسانی ایشان در قیام حسینی‌اند.

خطبه حضرت زینب در کوفه که بلافاصله پس از ورود کاروان اسرا به این شهر و در روز یازدهم محرم سال ۶۱ هجری ایراد شد، از قدرتمندترین بیانات تاریخ اسلام است. این سخنرانی، چهره‌ای متفاوت از حضرت زینب را به نمایش می‌گذارد؛ زنی مقاوم، پیشوا و منتقد اجتماعی. ایشان مردم کوفه را به شدت سرزنش می‌کند؛ آنان را که ابتدا امام حسین را دعوت کردند و سپس با خیانت، او را تنها گذاشتند. با عباراتی چون: «ای مردم کوفه! ای فریبکاران و خیانتکاران! آیا گریه می‌کنید؟»، حضرت زینب ریاکاری آنان را برملا کرده و به صراحت، فریب، نیرنگ و دورویی‌شان را محکوم می‌کند. این خطبه گواهی بر شجاعت بی‌مانند ایشان است؛ زنی اسیر، اما ایستاده و بی‌باک، در میان مردمی خشم‌آلود، با صدایی پرمصلاحت، از حقیقت دفاع می‌کند و حقانیت خاندان رسول خدا را فریاد می‌زند.

این خطبه، نه تنها کوفه را تکان داد، بلکه باعث توبه و بیداری برخی افراد شد و نقش حضرت زینب را در تثبیت عنوان پیام‌رسان کربلا پررنگ ساخت. از منظر روان‌شناختی نیز، این سخنرانی حاوی عقلانیتی بی‌نظیر و درک عمیق از لحظه تاریخی است؛ جایی که سکوت می‌توانست به معنای شکست باشد، ایشان با بیان سنجیده و مقتدرانه، در واقع گفتمان مقاومت را بنا نهاد. چنین کنشی، حضرت زینب را به الگوی زن مسلمان مقاومی تبدیل می‌کند که در سخت‌ترین موقعیت‌ها، از زبان و کلام به عنوان ابزاری برای دفاع از ارزش‌ها بهره می‌برد. خطبه حضرت زینب در شام و در حضور یزید بن معاویه نیز اوج بلاغت، ایمان و شجاعت ایشان را نمایان می‌کند. این خطبه، با حمد و ستایش خداوند آغاز می‌شود و با استناد به آیه شریفه «وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا، شهادت امام حسین (ع) را نه شکست، بلکه پیروزی الهی معرفی می‌کند. ایشان، با زبانی تند و سرشار از اقتدار، یزید را تحقیر می‌کنند: «ای یزید! آیا می‌پنداری با کشتن ما، نور خدا خاموش خواهد شد؟» این پرسش، عصاره‌ای از ایمان، توحید و مقاومت است؛ ایمان به نوری خاموش‌نشده و پیروزی حقیقی. از منظر سیاسی، این خطبه پاسخی صریح به مشروعیت‌سازی حکومت اُموی بود. حضرت زینب تفاوت بنیادین میان خاندان پیامبر و خاندان ابوسفیان را به روشنی بیان می‌کنند؛ آنجا که خود را دختر فاطمه می‌نامند و یزید را پسر هند جگرخوار معرفی می‌کند. این خطبه، تنها یک فریاد اعتراض نبود؛ بلکه تحلیلی عمیق، افشاکننده و روشنگر بود که پایه‌های تبلیغاتی و اقتدار سیاسی یزید را در منظر افکار عمومی متزلزل ساخت.

درحالی‌که شرایط به ظاهر به نفع دربار اُموی بود، حضرت زینب با بهره‌گیری از مفاهیمی قرآنی، حدیثی و حتی شاعرانگی، نه تنها از اهل بیت دفاع کرد، بلکه پیام عاشورا را به قلب پایتخت اُموی رساند. ادبیات خطبه، سرشار از ساختار گفتمانی منسجم و پرنفوذ است؛ ترکیبی از حکمت دینی، تحلیل اجتماعی و هوشمندی راهبردی. این سخنرانی زمینه آزادی اسرا را فراهم ساخت و چهره حضرت زینب را به عنوان یک استراتژیست دینی - سیاسی تثبیت کرد؛ زنی که از دل اسارت، قدرت واقعی ایمان را به نمایش گذاشت. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان اشاره کرد که خطبه‌های کوفه و شام، آینه‌ای تمام‌نما از شخصیت حضرت زینب‌اند. زنی که با دانش، صبر، شجاعت و بلاغت، نه فقط راوی کربلا، بلکه مفسر و مبلغ آن شد؛ زنی که در سکوت مرگ، صدای بلند حقیقت گردید. حضرت زینب نه تنها شاهد کربلا، بلکه حافظ و تداوم‌بخش پیام عاشورا بود و در تاریخ تشیع، الگویی مانا برای مقاومت زن مسلمان پدید آورد. رحلت ایشان، پایانی بر حیات نبود، بلکه آغازگر میراثی زنده است — میراثی که همچنان، الهام‌بخش نسل‌ها باقی خواهد ماند

یلدا و کریسمس؛

همنشینی انقلاب زمستانی، زبان زایش و سیاست نمادهای خورشیدی از ایران باستان تا روم متأخر

چکیده

یلدا (شب چله) و کریسمس میلاد مسیح

از نظر خاستگاه تاریخی و کارکرد دینی، متعلق به دو سنت متفاوت اند؛ با این حال، در سطح زمانبندی، زبان نمادین و برخی سازوکارهای معناپردازی، هم پوشانی های قابل توجهی دارند. این مقاله با رویکرد تاریخ ادیان و تاریخ فرهنگی، نشان میدهد که هم زمانی و شباهت های نمادین این دو جشن الزاماً به معنای ریشه واحد یا اقتباس مستقیم نیست، بلکه عمدتاً حاصل همگرایی سه عامل است:

۱. (پدیده طبیعی انقلاب زمستانی و برداشت جهان شمول از بازگشت نور)

۲. (تماس های زبانی-فرهنگی ایران باستان متأخر و ایران دوره اسلامی با مسیحیت سریانی زبان و تثبیت واژه یلدا به معنای ولادت

۳. (حضور پررنگ نمادهای خورشیدی در روم متأخر و پیچیدگی تاریخی تاریخ گذاری ۲۵ دسامبر در مسیحیت) در کنار زمینه های فرهنگی شهری-امپراتوری. این مقاله ضمن تبیین اشتراکات مهم، مرز میان داده مستند، فرضیه علمی و روایت های عامه پسند را روشن میکند. کلیدواژه ها: یلدا، شب چله، کریسمس، انقلاب زمستانی، میترا، Sol Invictus، تاریخ ادیان، مسیحیت متأخر.

۱. مقدمه

در سالهای اخیر، به ویژه در رسانه های عمومی و شبکه های اجتماعی، مقایسه یلدا و کریسمس گسترش یافته و گاهی این دو جشن هم ریشه یا حتی دوقلو معرفی میشوند. این روایت ها معمولاً بر چند محور تکیه دارند: بلندترین شب سال و مفهوم تولد نور، حضور نمادهای خورشیدی در فرهنگهای باستانی، و همزمانی تقریبی شب یلدا با بازه تقویمی جشنهای زمستانی در جهان مسیحی.

۲. انقلاب زمستانی: بستر طبیعی مشترک و

منطق معنای داری جهانی

انقلاب زمستانی در نیمکره شمالی زمانی رخ می‌دهد که خورشید در جنوبی‌ترین میل خود قرار می‌گیرد و کوتاه‌ترین روز و بلندترین شب سال شکل می‌گیرد. از فردای آن، طول روزها به صورت تدریجی افزایش می‌یابد. برای جوامع پیشامدرن که تجربه زمستان با کاهش نور، سرما، کمبود محصول و تهدیدهای زیستی همراه بود، این نقطه تقویمی یک نقطه امید تلقی می‌شد.

از منظر تاریخ ادیان، این نکته تعیین‌کننده است: فرهنگهای متعدد، مستقل از یکدیگر، انقلاب زمستانی را به شکل‌های گوناگون جشن گرفته‌اند—از آیین‌های روشنایی و آتش تا گردهمایی‌های خانوادگی و خوراکی‌های نمادین. بنابراین، وجود مضمون غلبه نور بر تاریکی در یلدا و کریسمس، به خودی‌خود دلیل بر اقتباس مستقیم نیست؛ بلکه می‌تواند حاصل همگرایی فرهنگی در مواجهه با یک پدیده کیهانی مشترک باشد.

به بیان دقیق‌تر، انقلاب زمستانی یک چارچوب طبیعی است که ظرفیت تولید معناهای مشابه را دارد: زایش/بازگشت نور، آغاز چرخه تازه و تبدیل تاریکی به مرحله‌های گذرا. این چارچوب در سنت ایرانی در قالب یلدا(چله) و در سنت‌های مسیحی در قالب زبان میلاد و استعاره‌های نورانی الهیاتی، صورت‌بندی‌های متفاوتی یافته است.

با وجود جذابیت این پیوندها، تحلیل دانشگاهی نیازمند تمایزگذاری روشن میان سه سطح است:

الف (همزمانی تقویمی و نجومی)

ب (شباهت‌های نمادین و مردم‌نگارانه)

ج (شواهد انتقال/اقتباس تاریخی).

همزمانی سطح اول می‌تواند به تنهایی بخشی از شباهت‌های سطح دوم را توضیح دهد؛ اما برای ادعاهای سطح سوم باید شواهد متنی، کتیبه‌ای، تقویمی یا تاریخنگارانه ارائه کرد. هدف این مقاله، ارائه چارچوبی جامع و دقیق برای فهم این هم‌پوشانی‌هاست، بدون افتادن در ساده‌سازی‌های رایج در خصوص فهم این هم‌پوشانی‌ها باشد.

روش این پژوهش، ترکیبی از:

۱_ بررسی داده‌های مرجع ایران‌شناسی درباره چله/یلدا و میترا

۲_ تحلیل زبانشناختی منشأ واژه یلدا و مسیرهای انتقال آن

۳_ مرور مطالعات تاریخ مسیحیت درباره تاریخ ۲۵ دسامبر و

نسبت آن با سنت‌های خورشیدی روم متأخر

۴_ تحلیل تطبیقی نمادها با تمرکز بر گزاره‌های مستند و قابل دفاع

است.

۳. یلدا در تاریخ ایران: از شب چله تا تثبیت

نام یلدا

۱.۳. شب چله به عنوان آیین تقویمی-اجتماعی

شب چله در فرهنگ ایرانی با آداب اجتماعی مشخص شناخته میشود: گردهمایی خانواده گسترده، شب نشینی، روایت گویی و شعرخوانی، و خوراکی های نمادین. منابع مرجع ایرانشناسی تأکید میکنند که چله، در سنت ایرانی یک چارچوب تقویمی مبتنی بر دوره های چهل روزه است و شب چله آغاز چله بزرگ زمستان را نشان میدهد. این نکته کمک میکند یلدا را نه صرفاً یک شب طولانی، بلکه بخشی از نظام زمانمندی و زندگی فصلی ایرانیان بفهمیم.

۲.۳. منشأ واژه یلدا و پیوند با مسیحیت سریانی

مهمترین داده قابل ارائه در سطح آکادمیک این است که واژه یلدا از زبان سریانی (به معنای شاخه ای که از آرامی میانه آمده و به منزله ولادت و زایش است. این واژه در بستر تماسهای فرهنگی-زبانی ایران با مسیحیت شرقی به ویژه جامعه های سریانی زبان، به فارسی راه یافته و به عنوان نام شب انقلاب زمستانی تثبیت شده است. این نکته نشان میدهد که حتی اگر آیین شب چله ریشه های کهن تری داشته باشد، نام یلدا به عنوان یک برچسب واژگانی، نشان های روشن از تعاملات دیرینگی متأخر است.

۳،۳. یلدا در ایران دوره اسلامی

پس از اسلام، بسیاری از آیین های فصلی در ایران به صورت رسم فرهنگی و با کارکردهای اجتماعی غیرمناسکی استمرار یافتند. یلدا نیز به عنوان یک سنت خانوادگی-اجتماعی ادامه پیدا کرد و در حافظه ادبی و مردم نگارانه تثبیت شد. در این چارچوب، یلدا نمونه ای از تداوم فرهنگی در ایران اسلامی است: سنتی که در کنار نظم دینی جدید، به حیات اجتماعی خود ادامه داده و دچار بازتعبیرهای معنایی شده است.

۴. میترا (مهر) در ایران باستان: پیمان، راستی و

پیوندهای نمادین با نور

در بسیاری از روایت های عمومی، میترا به صورت مستقیم خدای خورشید معرفی میشود. با این حال، ایرانشناسی دانشگاهی تصویر دقیقتری ارائه میکند. در لایه های کهن تر سنت ایرانی، میترا بیش از هر چیز با مفاهیمی چون پیمان، نظارت اخلاقی، راستی و نظم اجتماعی-کیهانی پیوند دارد. تجانس میترا با خورشید و نور را باید در قالب یک طیف و روند تاریخی فهمید، نه همسان سازی مطلق. این تمایز، از منظر بحث یلدا-کریسمس مهم است؛ زیرا بخشی از ادعاهای رایج درباره تولد میترا در ۲۵ دسامبر یا ریشه مهرپرستی کریسمس بر پایه همسان سازی ساده شده بنا میشود. در حالی که مطالعات تاریخی نشان میدهد نسبت میترا با نمادهای خورشیدی پیچیده و تحول یابنده است و نباید از آن نتیجه گیری های خطی و قطعی ساخت.

از سوی دیگر، هنر و ایدئولوژی ساسانی شواهد روشنی از کارکرد نمادهای نورانی در سیاست مشروعیت ارائه میدهد. نقش برجسته طاق بستان، در بازنمایی میترا با هاله پرتوهای نور و نقش او در شهادت تضمین پیمان سلطنت نمونه ای مهم از پیوند نور، قدرت و مشروعیت در ایران متأخر است. این داده ها نشان میدهد که زبان نور در ایران باستان وجود دارد، اما مسیرهای انتقال آن به جهان رومی و سپس مسیحیت، نیازمند شواهد مستقل و تحلیل های غیرساده ساز است.

۵. روم متأخر، نمادهای خورشیدی و مسئله ۲۵ دسامبر

۱۰. خورشید شکست ناپذیر و زمینه نمادین شهری—امپراتوری

در روم متأخر، نمادهای خورشیدی در قالبهای گوناگون در فضای سیاسی و مذهبی حضور پررنگ داشتند. یکی از نقاط بحث برانگیز، نسبت ۲۵ دسامبر با عنوان زادروز خورشید شکست ناپذیر (Natalis Solis Invicti) در برخی شواهد تقویمی است. چنین شواهدی نشان میدهد که این تاریخ در قرن چهارم میلادی در میدان نمادهای خورشیدی حضور داشته است.

۲۰. چرا کریسمس ۲۵ دسامبر شد؟ در این خصوص دو تبیین معتبر مقصود است: در مطالعات تاریخ مسیحیت، دو توضیح اصلی مطرح است:

الف _ نظریه جایگزینی و رقابت دینی که میگوید کلیسا برای هم پوشانی یا رقابت با جشن های شهری—خورشیدی، ۲۵ دسامبر را برای میلاد مسیح برگزید.

ب _ نظریه محاسباتی که تاریخ میلاد را حاصل محاسبات

درون الهیاتی میداند و تعیین تاریخی برای بشارت تجسد و افزودن ۹ ماه پژوهشهای جدیدتر تأکید میکنند که منشأ تاریخ کریسمس احتمالاً تک علتی نیست و هر دو عامل—محاسبات درون مسیحی و زمینه فرهنگی روم متأخر—میتوانند همزمان دخیل بوده باشند. این نتیجه برای تحلیل تطبیقی با یلدا اهمیت دارد: اشتراک تقویمی لزوماً به معنای اقتباس مستقیم از یک آیین خاص نیست؛ بلکه میتواند نتیجه همزیستی نمادها و تصمیم های تقویمی در یک محیط تاریخی پیچیده باشد.

۶. ایران اسلامی و نقش تماسهای فرهنگی: چرا یلدا در این دوره تثبیت شد؟

تثبیت نام سریانی یلدا در فارسی، به ویژه در بافت ایران دوره اسلامی، از نظر تاریخ فرهنگی بسیار معنادار است. این پدیده نشان میدهد که ایران، هم در دوره باستان متأخر و هم در سده های نخست اسلامی، میدان تماس تمدنی میان سنت های ایرانی، مسیحیت شرقی سریانی، و نظم سیاسی—اجتماعی تازه بوده است. در این چارچوب، یلدا نمونه ای از انتقال واژگان معنازا است. واژه ای که در سنت سریانی برای ولادت میلاد معنا دارد، در فارسی به نام شب انقلاب زمستانی تبدیل میشود؛ شبی که خود از پیش با مفهوم چرخش زمان و آغاز چله پیوند داشته است. این همنشینی واژه و آیین، سازوکارهای نرم انتقال فرهنگی را نشان میدهد: نه اقتباس کامل دینی، بلکه ادغام واژگانی که به سنت موجود نام و معنای تازه میبخشد.

۸. نتیجه گیری

با عنایت به موضوع فوق، هم پوشانیهای یلدا و کریسمس را باید در چارچوبی چندلایه فهمید: انقلاب زمستانی بستر طبیعی مشترک است؛ منشأ سریانی واژه یلدا پیوند زبانی مستند را نشان میدهد؛ و تاریخگذاری کریسمس در روم متأخر را باید با رویکردی چندعلتی تحلیل کرد. همچنین، جایگاه میترا در ایران باستان پیچیده است و نباید از هم سان سازیهای ساده شده نتیجه گیریهای خطی ساخت. در نهایت، یلدا و کریسمس دو پاسخ متفاوت به تجربه ای مشترک اند: مواجهه با زمستان و تاریکی و امید به افزایش نور. اشتراکات آنان واقعی است، اما منشأهای آن چندگانه است: بخشی طبیعی، بخشی زبانی، و بخشی نتیجه همزیستی و بازتفسیر نمادها در تاریخ باستان متأخر.

(منابع و مآخذ) منتخب و معتبر

۱) Encyclopaedia Iranica: «ČELLA / Chella»، «SADA FESTIVAL»، «MITHRA i»، «MITHRAISM».

۲) UNESCO Intangible Cultural Heritage (ICH): «Yaldā/Chella» پرونده

۳) C. P. E. Nothaft, "The Origins of the Christmas Date: Some Recent Trends in Historical Research," Church History.

۴ University of Chicago, Encyclopaedia Romana: "Sol Invictus and Christmas"

۵) منابع دانشگاهی هنر و باستانشناسی درباره طاقستان (نقشبرجسته اردشیر دوم و تصویر میترا).

از منظر تاریخ اسلام، این نمونه همچنین نشان میدهد که بسیاری از سنت های فصلی در ایران اسلامی نه در مقام مناسک دینی، بلکه به عنوان رسوم اجتماعی-خانوادگی تداوم یافته اند.

۷. اشتراکات نمادین: نور، زایش، امید و

گردهمایی—با منشأهای چندگانه

در سطح نمادین، یلدا و کریسمس در چند محور هم پوشانی دارند.

۱.۷ زبان نور و امید

هر دو سنت، از نور به عنوان نشانه ای برای امید و عبور از تاریکی بهره میبرند. در یلدا، طولانی ترین شب به نقطه ای تبدیل میشود که پس از آن افزایش نور آغاز میگردد. در مسیحیت، نور علاوه بر معنای طبیعی، معنای الهیاتی نیز مییابد.

۲.۷. زبان زایش یا ولادت

در یلدا، این زبان به طور مستقیم در خود نام حضور دارد. در کریسمس نیز مفهوم میلاد محور روایت و مناسک است. این اشتراک زبانی، مهمترین پیوند دقیق و قابل دفاع در سطح انتقال فرهنگی است.

۳.۷. گردهمایی و اقتصاد عاطفی زمستان

در هر دو سنت، گردهمایی خانوادگی و تولید امنیت عاطفی در زمستان نقش محوری دارد. این عنصر میتواند به صورت مستقل در فرهنگها شکل گیرد، زیرا زمستان زمان نیاز به همبستگی اجتماعی است.

۷.۴ خطر ساده سازی

وجود این اشتراکات نمادین گاهی به گزاره های قطعی مانند کریسمس از یلدا گرفته شده تبدیل میشود. تحلیل دانشگاهی باید نشان دهد که اشتراک نمادین میتواند نتیجه همگرایی طبیعی-فرهنگی باشد و تنها در موارد دارای شواهد زبانی، تقویمی و متنی میتوان از انتقال یا تأثیرگذاری آن سخن گفت.

حدیث ہفتہ

امام علی علیہ السلام:

قُمْ عَنْ مَجْلِسِکَ لِأَبِیْکَ وَ مَعْلَمِکَ وَ إِنْ کُنْتَ أَمِیراً؛

حضرت علی (علیہ السلام) می فرماید:

به احترام پدر و معلمت از جای برخیز هر چند فرمان روا باشی

(تصنیف غرر الحکم و دررالکلم ص ۴۳۵ ، ح ۹۹۷۰)

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

اظهارات پاپ به مناسبت آغاز سال نو میلادی ۲۰۲۶ (مراسم گرامیداشت

حضرت مریم (س)، دعای آنجلوس) و تقارن با روز جهانی صلح

در پایان، "مُغاره حضرت عیسی (ع)" (مُغاره یعنی تصویر سازی صحنه تولد عیسی مسیح) را به عنوان تمثیلی عالی از "صلح بدون سلاح و (صلح) جهت خلع سلاح" و الگویی برای حیات مسیحی عنوان نمود .

پاپ همچنین پس از مراسم عشای ربانی فوق، به تقارن روز جهانی صلح، پیش از برگزاری دعای آنجلوس، طی اظهاراتی در رابطه با این مناسبت افزود: در این روز همگی با هم برای صلح، بویژه برای کشورهایی که بواسطه درگیری ها به خون و بدبختی کشیده شده اند، حتی برای خانه هایمان و خانواده های زخمی بواسطه خشونت و درد، دعا می نمایم. باشد که به طور قطع حضرت عیسی (ع)، همان امید همگان و خورشید عدالتی بوده که هیچوقت خاموش نمی شود و با اطمینان به حضرت مریم مادر خداوند (حضرت عیسی مسیح) و مادر کلیسا توسل می جوئیم».

پاپ لئون چهاردهم روز گذشته برابر با اول ژانویه و آغاز سال نو میلادی ۲۰۲۶، در مراسم عشای ربانی گرامیداشت حضرت مریم سلام .. علیه که مصادف با روز جهانی صلح برگزار گردید، ضمن اشاره به فرازهایی از انجیل در رابطه با حفاظت خداوند از آن بانوی ارجمند و بیان مشروحی از رهایی بنی اسرائیل از رنج های مختلفی چون قتل، آوارگی و گرسنگی، یاد آور موهبت آزادی آنان از سوی خداوند گردید و متذکر این شد که می بایست در پاسخ به الطاف پروردگار، ارمان آورنده آزادی، مروجین عفو و بخشش بود، به قرب و خیرخواهی خداوندی که همیشه همراه است، توکل نموده، همچنین به شرح آموزه های قدیس آگوستین و اظهارات پاپ فقید ژان پل دوم در خصوص "صلح" پرداخت. وی در خصوص صلح گفت: همانطوری که خواستم در رابطه با پیام این روز جهانی صلح تاکید نمایم، (یعنی صلح) "بدون سلاح و (صلحی) جهت خلع سلاح، برهنه، بی دفاع همانند یک نوزاد در گهواره"؛ این امر تعلیم می دهد که جهان با برافراشتن شمشیرها، قضاوت کردن ها، سرکوب و حذف برادران، نجات داده نمی شود، بلکه می بایست بصورت خستگی ناپذیر به درک، رها سازی و پذیرش همگان، بدون حساب و ترس اقدام کرد.

مصاحبه کاردینال پیتزابالا در مورد وضعیت در غزه

کاردینال پی یر باتیستا پیتزابالا پاتریارک کاتولیک آیین لاتین اورشلیم پس از دیدار سه روزه (۱۹ تا ۲۱ دسامبر) خود از نوار غزه در مصاحبه ای با رسانه های واتیکانی، وضعیت مردم به ستوه آمده از سال ها جنگ را توضیح داد. کاردینال گفت: مشکلات هنوز وجود دارند. لازم است دوباره خانه ها، مدارس و بیمارستان ها را بازسازی کرد. مردم در فقر شدیدی زندگی می کنند، در میان فاضلاب ها، در میان زباله ها، اما همزمان در آرزوی بازسازی زندگی خود هستند. با این همه در غزه نشانه هایی از امید وجود دارد و فکر نمی کنند که جهان آنها را به حال خود رها کرده است.

وی افزود ما خواهان صلح هستیم اما قبل از هر چیز، باید شرایطی را فراهم آوریم که صلح واقعاً، محکم و با ثبات ایجاد شود. باید تلاش کرد تا قلب ها واقعاً خواهان صلح باشند. وی سپس در اورشلیم در مصاحبه ای دیگر گفت: وضعیت اقتصادی در غزه فاجعه بار است. آنچه بیشتر من را متاثر کرد شمار زیادی از کودکان است که در خیابان ها زندگی می کنند. نگران آینده آنها هستیم. باید مدارس هر چه زودتر باز شوند.

مصاحبه نخست وزیر واتیکان در بازگشت از موزامبیک

سی امین سالگرد روابط، ۵ دسامبر در سفارت واتیکان در مپوتو برگزار شد. حضور رئیس جمهور (و همچنین رئیس جمهور سابق)، اعضای دولت و جناح مخالف، این فرصت را به من داد که یادآوری کنم موزامبیک نیازمند صلح است. نخست وزیر واتیکان در خصوص وضعیت این کشور، اختصاص دو روز از سفرش به استان کابو دلگادو برای اعلام نزدیکی و همبستگی کلیسای جهانی و نیز پدر مقدس به مردم آنجا، که از خشونت تروریستی جهادگران رنج می برد، پرداخت.

کاردینال پیترو پارولین نخست وزیر واتیکان که برای سی امین سالگرد روابط دیپلماتیک به موزامبیک سفر کرده بود در بازگشت در مصاحبه ای با رسانه های واتیکانی گفت: قربانیان کابو دلگادو را فراموش نمی کنیم. وی در مورد این سفر افزود: سفرم از ۵ تا ۱۰ دسامبر گذشته احساس شادی برای همراهی پاپ فرانسیس در سفر رسولی به موزامبیک در سپتامبر ۲۰۱۹ را دوباره زنده کرد. در فاصله این شش سال، خیلی چیزها تغییر کرده است. این سفر به سه دلیل انجام پذیرفت: برگزاری سی امین سالگرد روابط دیپلماتیک میان مقر مقدس و موزامبیک، شرکت در اختتامیه روز ملی جوانان و بازدید از استان کابو دلگادو.

اعتراض اساقفه کاتولیک هند به خشونت های ضد مسیحی

شورای اساقفه هند مورخ ۲۳ دسامبر با انتشار بیانیه ای افزایش حملات ضد مسیحی در آستانه کریسمس را محکوم کردند.

در بخشی از این بیانیه آمده است؛ افزایش حملات علیه مسیحیان در آستانه کریسمس در ایالت های مختلف کشورمان هشدار دهنده است. این وقایع هدف دار به تجمعات در کلیساها، به شدت تضمین های قانون اساسی هند در مورد آزادی دینی، حق همزیستی و عمل به دین بدون ترس، را تضعیف می نماید.

در ادامه این بیانیه از وزیر کشور و دولت مرکزی درخواست شده ، تا اقدامات ضروری و عینی علیه افراد و سازمان های اشاعه دهنده تنفر و خشونت اعمال کنند .

شایان ذکر است این خشونت ها بدلیل دعوت اخیر شورای اساقفه هند از پاپ لئون چهاردهم جهت سفر به این کشور می باشد.

اعتراض مصر و ترکیه در پی به رسمیت شناختن سومالی لند از سوی اسرائیل

بیانیه مشترکی در این زمینه به امضای نتانیاہو، گیدئون ساعر وزیر امور خارجه و رئیس جمهور سومالی لند رسید. این اقدام با واکنش منفی فوری مصر، سومالی، ترکیه و جیبوتی مواجه گردید. پیش تر رسانه ها گزارش داده بودند که اسرائیل احتمالاً سومالی لند را برای طرح «انتقال داوطلبانه» فلسطینیان از نوار غزه در نظر گرفته بود.

مورخ ۲۹ دسامبر ۲۰۲۵، اسرائیل به طور رسمی جمهوری «خودخوانده» سومالی لند را به رسمیت شناخت و به نخستین و (تاکنون) تنها کشور جهان تبدیل شد که استقلال این منطقه جدا شده از سومالی را تأیید می کند. از سوی دفتر نخست وزیر اسرائیل (بنیامین نتانیاہو)، اعلام شد که این تصمیم به معنای شناختن سومالی لند به عنوان دولتی مستقل و دارای حاکمیت است.

حمله به کلیسای در نیجر

بنا بر آمار سازمان غیردولتی آکلد، این حملات در سال ۲۰۲۵ نزدیک به دو هزار قربانی بر جای گذاشته‌اند. نیجر کشوری با اکثریت مسلمان است و جمعیت مسیحیان آن بین یک تا دو درصد از (بالغ بر) ۲۸ میلیون نفر جمعیت این کشور برآورد می‌گردد.

در تاریخ ۲۴ دسامبر همزمان با شب کریسمس، یک مرد و همسرش در پی حمله‌ای مسلحانه به یک کلیسا در منطقه دوسو در جنوب غربی نیجر، جان خود را از دست دادند. به گفته یک منبع محلی، این حمله حوالی ساعت ۲۳ در روستای مایلو و در زمانی رخ داد که مسیحیان در حال برگزاری مراسم عشاء ربانی بودند. نیجر طی حدود ده سال گذشته با حملات مرگبار گروه‌های جهادی مرتبط با القاعده و داعش مواجه بوده است.

دستگیری مظنون به همکاری با داعش در آستانه میلاد (حضرت) مسیح در ترکیه

بنابر گزارش‌ها، این مظنون پیش‌تر تلاش کرده بود به گروه‌های جهادی فعال در درگیری‌های مسلحانه خارج از ترکیه بپیوندد. مقام‌های امنیتی ترکیه اعلام کردند تدابیر حفاظتی، به‌ویژه در مناسبت‌های حساس، تشدید شده است. یکی از خونین‌بارترین حملات تروریستی داعش در این کشور، انفجار دانسینیگی در ژانویه ۲۰۱۷ در استانبول بوده که در پی آن ۴۰ کشته و ۸۰ نفر زخمی شده بودند.

در تاریخ ۲۶ دسامبر، یک روز پس از عملیات گسترده نیروهای امنیتی ترکیه که به بازداشت ۱۱۵ مظنون وابسته به داعش انجامید، مقام‌های این کشور از دستگیری یک مظنون دیگر در شهر مالاتیا خبر دادند. به گفته منابع اطلاعاتی، فرد بازداشت شده که ابراهیم بورتاکوجین معرفی شده، در حال برنامه‌ریزی برای انجام حمله‌ای در آستانه سال نو میلادی بوده است. در جریان بازرسی از محل سکونت این فرد، اسناد، نشریات و ویدئوهای تبلیغاتی مرتبط با داعش کشف و ضبط شد.

مراسم جامعه سنت اِجیدِیو در اوکراین

برگزارکنندگان اعلام کردند بخشی از داوطلبان حاضر در این مراسم، خود از آوارگان داخلی هستند که از خدمات مراکز انسان‌دوستانه سنت اِجیدِیو بهره‌مند می‌شوند. این سازمان بین المللی متشکل از مومنین کاتولیک غیر روحانی برسمیت شناخته شده از سوی مقرر مقدس (واتیکان)، هم‌زمان در چند شهر دیگر اوکراین نیز برنامه‌های مشابهی انجام گرفته است.

در روز ۲۵ دسامبر و هم‌زمان با جشن کریسمس، جامعه سنت اِجیدِیو در شهر کی‌یف ضیافت ناهاری بدین مناسبت برای بیش از ۲۰۰ نفر از آوارگان و افراد آسیب‌دیده از جنگ برگزار کرد. این مراسم در شرایطی انجام شد که پایتخت اوکراین بامداد همان روز شاهد به صدا درآمدن چندین نوبت آژیر هشدار حملات هوایی بود. برنامه یادشده در ساختمانی برگزار شد که پیش‌تر سینمایی بزرگ در دوران شوروی بوده و اکنون به فضای عمومی و پناهگاه اضطراری تبدیل شده است.

حمله به مسجد علویان در سوریه

شاهدان عینی از وقوع انفجاری شدید هنگام آغاز خطبه امام مسجد خبر دادند. مقامات دمشق این اقدام را «تلاشی ناامیدانه برای بی‌ثبات کردن کشور» خوانده و وعده اجرای عدالت دادند.

طی حمله انتحاری در مسجد علویان محله وادی ذهب شهر حمص در سوریه، دست‌کم هشت کشته و ده‌ها نفر زخمی شدند. این حمله در جریان نماز جمعه رخ داد و گروه افراطی سنی «سرایا انصار السنه» مسئولیت آن را برعهده گرفت.

ایتالیا، بازداشت تعدادی افراد به جرم حمایت مالی از حماس

L'OPERAZIONE

آنها توسط اداره مبارزه با مافیا و تروریسم متهم هستند که از طریق حمایت مالی از حماس، به عنوان کمک مالی برای ملت فلسطین، با جمع آوری ۷ میلیون یورو، از تروریسم حمایت می کردند. حماس توسط اتحادیه اروپا، گروهی تروریستی است که علیه دولت اسرائیل فعالیت می کند.

در تاریخ ۲۷ دسامبر پلیس ایتالیا ۹ نفر را به جرم حمایت مالی از حماس بازداشت کرد، که یکی از آنها، محمد محمود هنون، رئیس فلسطینی های ایتالیا است.

تاریخ کلیسا در بحرین

وی افزود: در دسامبر ۱۹۳۹ در بحرین اولین ناقوس های کریسمس به صدا درآمد، در ۳ مارس ۱۹۴۰ کلیسای مادر خلیج فارس برکت داده شد و به خانه معنوی جامعه ای کوچک اما روز افزون (از کاتولیک ها) تبدیل شد. در طول ده ها سال کشیشان فداکاری هدایت کاتولیک ها را بر عهده گرفتند. سپس در سال ۱۹۵۳ با آمدن راهبه های طریقه کومبونیان مدرسه کلیسایی را به نمادی از تربیت و شفقت تبدیل کردند. با گذشت سال ها، همچنین به لطف کمک رهبران دینی آن زمان در جهت خدمت به پیروان روز افزون، مدارس، سالن ها و اماکنی برای کاتولیک ها ساخته شد.

در مرکز شهر منامه کلیسای قلب مقدس، نماد ایمان، هماهنگی و سخاوت مندی حاکمان بحرین در ۸۵ سال گذشته است.

پدر یسوعی فرانچیس جوزف پاداو پوراچال کشیش کلیسای منامه، وابسته به خلیفه رسولی شمال شبه جزیره عرب، با اظهار این مطلب افزود: تاریخ این کلیسا در سال ۱۹۳۸ آغاز شد زمانی که شیخ سلمان بن حمد آل خلیفه به اسقف تیرینانزی مُبلغ و خلیفه رسولی وقت در شبه جزیره عرب

(۱۹۴۸ - ۱۹۳۷) زمینی را برای ساختن کلیسا اهداء کرد. این هدیه پایه گذار اولین کلیسای کاتولیک در خلیج فارس بود.

این مبلغ گفت: در سال ۲۰۱۳، زمانی که حمد بن عیسی آل خلیفه قطعه زمینی برای ساختن کلیسای جامع را اهداء کرد فصل جدیدی آغاز شد. پاپ فرانسیس این پروژه را با آجری از درب مقدس کلیسای جامع سن پیترو برکت داد و در سال ۲۰۲۱ این کلیسای جامع با نام کلیسای بانوی ما در شبه جزیره عرب افتتاح شد. در نوامبر ۲۰۲۲ بحرین از پدر مقدس پاپ فرانسیس در سفر به این کشور استقبال کرد، پاپ در بازدید از این کلیسا از نقش آن در همزیستی بین ادیان تمجید کرد.

۲۸ ژانویه ۲۰۲۳ پاپ فرانسیس پدر یسوعی آلدو براردی را به عنوان اسقف و خلیفه رسولی شمال شبه جزیره عرب، که شامل بحرین، کویت، قطر و عربستان سعودی می شود، منصوب کرد .

وی همچنین گفت: کلیسای قلب مقدس منامه اکنون پس از ۸۵ سال به عنوان نمادی دیرینه از عشق، بردباری و فداکاری است.

پیام کریسمس پاپ خطاب به مردم رم و جهان

لئون چهاردهم طی سخنرانی مورخ ۲۵ دسامبر به مناسبت کریسمس ۲۰۲۵ در میدان سن پیترو در مورد وضعیت موجود کشورهای مختلف جهان صحبت کرد و از همه دعوت کرد تا تنفر، خشونت و مخالفت با یکدیگر را کنار گذارده و گفتگو در جهت صلح و آشتی را انجام دهند.

وی در خصوص مسیحیان خاورمیانه که اخیراً با آنها در اولین سفر رسولی خود (به ترکیه و لبنان) دیدار کرد، خواستار «عدالت، صلح و ثبات» برای لبنان، فلسطین، اسرائیل و سوریه و دعا برای مردم زجر کشیده اوکراین» شد.

پاپ خواستار «صلح و تسلی خاطر» برای قربانیان جنگ های جاری، بخصوص منازعات و درگیری ها «فراموش شده» در رابطه با کشورهای سودان، سودان جنوبی، مالی، بوکینا فاسو و جمهوری دموکراتیک کنگو و آنهایی شد که به سبب بی عدالتی، بی ثباتی سیاسی، تعقیب و آزار دینی و تروریسم رنج می برند.

لئون چهاردهم بار دیگر از عبارت «مردم عزیز هائیتی» و آمریکای لاتین، میانمار، تایلند و کامبوج یاد کرد. همچنین از آسیای جنوبی و اقیانوسیه نام برد که در اثر فجایع طبیعی آسیب دیده اند و خواستار «تعهد مشترک» برای کمک رسانی به رنج کشیده ها شد. در پایان پاپ از کسانی که دیگر هیچ چیز نداشته و تمام هستی خود را از دست داده اند، مانند مردم غزه صحبت کرد، از کسانی که طعمه گرسنگی و فقر هستند همچون ملت یمن، در حال گریز و جستجوی آینده ای بهتر هستند مانند پناهندگان و مهاجران بسیاری که از دریای مدیترانه یا قاره آمریکا عبور می کنند، از مردمی که شغل خود را از دست داده صحبت نمود. پاپ از افرادی که در جستجوی شغل هستند، مانند جوانان بسیاری که به سختی شغلی پیدا می کنند، همچنین مورد سوء استفاده قرار می گیرند مانند کارگران بسیاری که دستمزدی کم، می گیرند و از کسانی صحبت کرد که در زندان و «اغلب در شرایطی غیرانسانی بسر می برند». پاپ در پایان به ۱۰ زبان مختلف (عربی، ایتالیایی، انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، اسپانیایی، پرتغالی، لهستانی، چینی و لاتین)

کریسمس را تبریک گفت.

کمک پاپ به اوکراین

لئون چهاردهم به مناسبت یکشنبه خانواده مقدس کمک هایی را برای خانواده های جنگ زدگان اوکراین ارسال نمود.

کاردینال کونراد کراجوسکی رئیس نهاد جمع آوری خیریه با اعلام این مطلب به رسانه های واتیکان گفت: این کمک ها شامل ۳ کامیون، عبارت «نوازش کوچک» لئون چهاردهم است که به مناطق تحت بمباران فاقد برق، آب و شوفاژ ارسال شد.

وی همچنین افزود: قبل از کریسمس از طریق این نهاد و سفارتخانه های واتیکان، پاپ کمک های مالی به کشورهای مختلف ارسال کرد. به این طریق لئون چهاردهم نه فقط برای صلح دعا می کند بلکه با این کمک ها می خواهد در میان خانواده های رنج دیده حضور داشته باشد.

از سرگیری سفرهای زیارتی به سرزمین مقدس

سازمان زیارت (Orp) وابسته به خلیفه گری شهر رم با انتشار بیانیه ای اعلام کرد سفرهای زیارتی به سرزمین مقدس بار دیگر توسط این سازمان از سر گرفته می شود .

در ادامه این بیانیه آمده است: از ۷ تا ۱۰ ژانویه آینده هیاتی شامل مسئولان این سازمان، روزنامه نگاران و کشیشان به اورشلیم سفر می کنند تا از سرگیری سفرهای زیارتی به سرزمین مقدس را برجسته و امکان پذیر نشان دهند، همانطور که بارها کاردینال پیر باتیستا پیتزابالا پاتریارک اورشلیم اظهار امیدواری کرده بود که این سفرها دوباره آغاز شوند.

این خلیفه گری تصریح می کند که هواپیمایی اینا ایرویز در مسیر رم- تل آویو برقرار شده است. راهبه مدیر این سازمان زیارتی گفت: زیارت سرزمین مقدس، سفری بسیار عالی است. زیرا با زیارت از مقبره مقدس، پیروزی حیات بر مرگ را تجربه می کنیم. همچنین سفر به آنجا یعنی دیدار با مسیحیان محلی که چراغ ایمان را در اسرائیل و فلسطین روشن نگه داشته اند.

اظهارات پاپ در مورد چالش های شهرهای ایتالیا

۲۹ دسامبر لئون چهاردهم در کاخ رسولی واتیکان در دیدار با نمایندگان انجمن ملی شهرداری های ایتالیا که توسط کاردینال متئو زوپپی رئیس شورای اساقفه ایتالیا همراهی می شدند چالش های بسیاری که امروزه متوجه شهرهای ایتالیا و ساکنان آن هستند، از جمله قمار، رایادآوری کرد . پاپ گفت: بحران جمعیتی، دشواری های خانواده ها و جوانان، تنهایی سالمندان، فریاد بی صدای فقرا، آلودگی محیط زیست، تنش های اجتماعی و همچنین ناراحتی های روانی، افسردگی ها، فقر فرهنگی و معنوی، از جمله این چالش ها هستند.

کاردینال تاله معاون رئیس نهاد واتیکانی تنصیر در مراسم
عشاء ربانی برای کارکنان این نهاد، با اشاره به سفرهای
خود به آذربایجان، مالزی و امارات متحده عربی گفت
اقدامات عیسی را برای ملت های جهان نقل کنید.

کاردینال جیمز میشل هاروی مسئول کلیسای جامع
پاپی سن پل شهر رم در مراسم بسته شدن درب
مقدس گفت ایمان به مسیح ، کسی را مایوس نمی
کند، حتی در جنگ ها، بحران ها و بی عدالتی ها که
شاهد آن هستیم .

کشته شدن ۱۷ کشیش، مذهبی و غیر روحانی کاتولیک در سال ۲۰۲۵

در ۲۵ سال گذشته، از سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۵، تعداد مُبلغان و فعالان ارشادی کشته شده به ۶۲۶ نفر می رسد. فیدس توضیح می دهد که لیست مزبور فقط شامل مُبلغان در سرزمین های غیر مسیحی نیست، بلکه شامل همه مسیحیان کاتولیکی است که به طریقی در فعالیت های ارشادی شرکت داشتند و به شکل خشونت آمیز و نه حتما، «به خاطر تنفرت دینی»، کشته شدند. لئون چهاردهم ۱۴ سپتامبر گذشته در مراسم عبادی طی سخنرانی، برای شهداء و گواهی دهندگان بر ایمان که در کلیسای جامع سنت پل برگزار شد، آنها را اشاعه دهندگان معتبر عشق نامید که کلام خداوند را شناسانده، «بدون آنکه هرگز از سلاح زور و خشونت استفاده کنند، بلکه ضعفاء را در آغوش گرفتند و از نیروی خیرخواهانه انجیل» استفاده کردند.

طبق گزارش سالانه جدید خبرگزاری فیدس، ارگان اطلاع رسانی سازمان های امور تنصیری، در مورد مُبلغان و فعالان ارشادی برای اشاعه ایمان که جان خود را از دست داده اند، در سال ۲۰۲۵ در سراسر جهان ۱۷ کشیش، مذهبی، طلبه و غیر روحانی کاتولیک کشته شدند که بیشترین در آفریقا اتفاق افتاده است

. در سال جاری که رو به پایان است، بیشترین تعداد کشته ها در آفریقا است، ۱۰ کشته که شامل ۶ کشیش، ۲ طلبه و ۲ تعلیم دهنده مذهب کاتولیک، می شوند. در ادامه این گزارش آمده است: در قاره آمریکا ۴ مُبلغ (۲ کشیش و ۲ مذهبی) و در آسیا ۱ کشیش و یک غیر روحانی و همچنین در اروپا یک کشیش کشته شد.

در میان کشورهای آفریقایی، نیجریه کشوری است که در آن بیشترین کشیش و فعال ارشادی به قتل رسیده است: ۳ کشیش و ۲ طلبه. سراسقف فورتوناتوس ناواچوکو دبیر (معاون) رئیس نهاد تنصیر در مصاحبه ای با فیدس، ضمن حمایت از کمک های خارجی در کشوری که نمی تواند در مقابل افراط گرایان از خود دفاع کند، گفت: «همه این وقایع بسیار غم انگیز و شرم آور است». وی افزود: نیجریه یکی از مذهبی ترین کشورهای جهان است، ملتی مسیحی و مسلمان معتقد به خدا. همه ما می گوییم که ملت صلح هستیم. حتی دوستان مسلمان دائماً تکرار می کنند که اسلام دین صلح است.

در برابر برخی وقایع و اعمال، میل دارم ببینم که دوستان مسلمان با استفاده از دین شان برای انجام خشونت مخالفت کرده و آن را رد کنند». به گزارش فیدس، در هائیتی نیز گروه جنایتکاری دو راهبه را کشتند و در مکزیک نیز پس از ربودن یک نفر کشیش او را به قتل رساندند. این خشونت حتی در اروپا نیز دیده می شود، در ۱۳ فوریه در لهستان کشیش ۵۸ ساله ای را در کلیسای خود خفه کرده و کشتند.

نویسنده ایتالیایی: پاپ تنها (صدایی است که) علیه دیوانگی اروپا برای مسلح شدن دوباره است

وی تاکید کرد که امروزه «تاریخ و خاطره» (جنگ ها) در حال فراموش شدن است و توصیه می کند تا جوانان را به بناهای یادبود کشته شدگان جنگ برد. زیرا به نظر می رسد میلیون ها کشته در قرن بیستم امروزه تصمیم گیرندگان سیاسی را به وحشت نمی اندازد. شاید در هر دورانی «هرگز بشر برای آنها زیاد مهم نبوده است».

در مورد مسلح شدن دوباره اروپا، نویسنده، بر منزوی کردن لئون چهاردهم تاکید کرده و می گوید که این «معنای بسیاری» دارد زیرا نشان می دهد که صحبت کردن علیه مسابقه تسلیحاتی کنونی

خانم سوزانا تامارو نویسنده ایتالیایی در مصاحبه با رسانه های واتیکانی ضمن نگرانی از مسابقه تسلیحاتی تازه در اروپا، با اشاره به سخنان پاپ در مورد روز جهانی صلح، گفت: این «تنها اظهارات منطقی» در فضایی است که سکوت و منافع اقتصادی بر آن مسلط شده اند. وی در ادامه، با بیان نگرانی خود از به سکوت کشاندن (و عدم انعکاس سخنان) پاپ در مورد اینگونه موضوعات، دعوت کرد تا خاطره جنگ ها در قرن بیستم، به خصوص برای مطلع کردن نسل های جدید که «دیوانگی» جنگ را نمی شناسند، بازیابی شود. این نویسنده ایتالیایی که قبل از این مصاحبه، مقاله ای در روزنامه کوریره دلا سرا علیه مسلح شدن دوباره اروپا منتشر کرده بود، به رسانه های واتیکانی توضیح داد، آن مقاله ناشی از نگرانی از فقدان موضعگیری در مقابل وضعیت بین المللی است که به نظر می رسد به سوی

دیوانگی جنگ طلبانه پیش می رود.

100

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 100 | 2025 January 02

وفات

حضرت زینب (س) تسلیت باد

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

